

Дата

Ще довго пам'яттю болітиме війна

Щороку в цей день, 15 лютого, схилитимуть знамена над полеглими, подаватимуть на Службу Божу за тих, що загинули, лунатимуть скупі тости тих, хто вижив. Вони згадуватимуть військову дружбу, людську честь, мужність побратимів. Попри смерть, втрату друзів, проливу кров, вони по-доброму пам'ятатимуть Афган, який багато чого навчив їх. І навчив усіх нас...

Скорботний День пам'яті воїнів-«афганців». За довгих десяти років цієї війни на цвинтарях з'явилося багато свіжих могил з фотографіями юних облич. Останки загиблих воїнів привозили в оцинкованих гробах. І не було у батьків впевненості в тому, ховають вони свого сина чи когось іншого... І ще довго ятрить душу запитання без відповіді. Навіть на могильних плитах довго забороняли писати справжню причину загибелі. Не забудеться це горе, не відболить іще кілька поколінь.

За кожним воїном-«афганцем» – свій життєвий подвиг, своя доля. Хтось повернувся цілий і неушкоджений, а хтось – скалічений. Посивілі завчасно хлопці-«афганці» в тривожних снах ще й донині йдуть у бій, затуляючи від куль один одного. Їм досі важко повертатися до цих чорних сторінок в їхньому житті, та ще важче вирвати їх, знищити і забути.

Афганістан. Він став синонімом людського лиха, справжнього пекла. І в цій суворості народжувалися вірші, які згодом ставали піснями.

Пам'ять про мертвих вшановують хвилиною мовчання. Ніхто не лічив, скільки років довелось би нам мовчати, коли б так пом'янули кожного вбитого. Помовчимо хоча б хвилину. За всіх. Встаньмо, постіймо хвилину, нехай заземлять серця за тих, кого немає серед нас, хто лежить у землі, хто світить нам із небес, а може, із підбитим крилом ніяк не перелетить через афганські гори до свого дому...

Ми не повинні забувати жертв Афганістану, як і всіх інших жертв, які поніс наш народ тільки через те, що не сам керував долею своїх громадян, а ними розпоряджався хтось інший. Це потрібно для того, щоб нові Афганістани не виникли більше на нашій землі. Давайте будемо завжди пам'ятати ветеранів, виявлятимемо розуміння до тих, хто пройшов через війну і для кого вона триває й досі: у спогадах, у снах, в думках.

Голова районної держадміністрації
С.КОБІС

Голова районної ради
В.ЗАЛІЩУК

Від свята до свята

Лютий зиму видуває, а весну стрічає

На порі половинка останнього місяця зими – лютого.

Він же – бокогрей, снежень, стежень, лютий, сечень, межень. Латинська назва «февруарій» прийшла на Русь з Візантії. Про лютий складено чимало приказок: «У лютого двоє друзів: заметіль та хуртовина», «Віхоли та хуртовини під лютий полетіли». І в той же час стверджується, що «лютий зиму видуває».

Свято Стрітня Господнього в народі знаменує собою зустріч зими з весною, мовляв, у кого більше сили, така й пора року. Зустрічаючись на дорозі, стара баба Зима та молода дівчина Весна жартують і бажають одне одному здоров'я. Весна жартує й докидає Зимі: «Я оце робила й працювала, а ти поїла й попила!». Вони сперечаються, кому слід піти далі, а кому – повернутися. Якщо цього дня до вечора потеплішає, значить, літо перемогло в суперечці, а якщо стане холодніше, значить, поки що більше пощастило зимі.

Ісус Христос у віці сорока днів від народження був принесений до Єрусалимського храму. Коли Богородиця прийшла до храму разом з Йосипом та маленьким Ісусом, туди ж навідався праведний старець Симеон. Йому було откровення, що не помре до тих пір, аж поки не побачить Спасителя. Симеон узяв Дитину на руки й благословив Її. Там же, в храмі, перебувала того дня й Анна Пророчиця. Вона також дарувала своє благословення Сину Божому.

Цього дня в українських церквах освячують воду і свічки, що

мають цілющу чудодійну силу. Відбувається урочисте прощання з різдвяними святами – адже закінчується сорокаденний період від народження Ісуса Христа і розпочинаються приготування до Великого посту. Зі святом Стрітня в Україні здавна пов'язано багато звичаїв, обрядів та народних прикмет, що в основному стосуються визначення погодних умов та врожайності на рік. Незважаючи на існуючу погоду, цей день уже суттєво наближає календарну весну.

Цікава прикмета, пов'язана із поведінкою птахів: якщо гуска (півень, голуб чи горобець) нап'ється з калюжі води – буде рання весна. Ймовірно, що йдеться не так про спраглих пташок, як про погоду, адже в морозний день калюж немає. Тож відлига на Стрітня знаменує швидкий прихід весни. Якщо холодна і морозна погода, то вона протримається ще тривалий час. Виходить, що у сутічці з весною зима таки отримала першість. Дочекаємось, подивимось?

Фотоетюд **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Завтра, **15 лютого, о 13-й год.**, біля пам'ятника воїнам-«афганцям» у м. Чорткові, що по вул. Копичинецькій, **відбудеться мітинг-реквієм з нагоди 25-ї річниці виведення радянських військ з Афганістану.**

Прийдіть і помоліться за душі убієнних, віддайте шану тим, хто вижив у цій безглуздій війні.

МЕРЕЖА ОФТАЛЬМОЛОГІЧНИХ ЦЕНТРІВ
АНАТОЛІЯ СОВВА
ЧЕРНІВІШ-ТЕРНОПІЛЬ-ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ-ЛЬВІВ-ЛУЦЬК-ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
www.clinica-dr-sovva.com.ua

ЯКІСНЕ ЛІКУВАННЯ ЗОРУ
ЗА ДОСТУПНИМИ ЦІНАМИ

ВИДАЛЕННЯ КАТАРАКТИ
від 900 грн.*

*У вартість лікування входить:
● ультразвукова методика;
● кристалик US Optics;
● медикаментозне забезпечення;
● безкоштовні обстеження до повного одужання.

Керівник центру "AS"
заслужений лікар України
Анатолій СОВВА

19 лютого м. Чортків
музична школа, вул. Степана Бандери, 73
запис за тел. 3-98-96, 2-33-57,
(099)346 62 81, (063)893 50 90

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Правда війни

Хрещені Афганом

Десятилітня війна в Афганістані, в яку були втягнуті наші хлопці, відбилася в багатьох душах.

Застигла в обелісках та зірочках із бляхи на сільських та міських цвинтарях. Зазвучала в багатьох піснях і віршах. Зосталася вона і в пам'яті тих, на чий землі гриміла. Зосталася кращим: шматком хліба безпомічному старцеві з рук солдата, одягом замерзлого хлопчаків, ліками хворій жінці, проявами милосердя та самопожертви солдатів, офіцерів, спеціалістів. Зосталася гіршим: розбитими кишками, підірваними мечетями, безплідною землею, сповненою залізом та вибухівкою. Зосталася ревом ракет, артилерійським громом, «вертушками», що вросли в афганське небо...

Тією війною було обпалене ціле покоління. Зрозуміти та осмислити її історичні, політичні та моральні уроки необхідно для нашого оновлення. І тепер, по перебігу двадцяти п'яти літ.

У іншому випадку, мабуть, не уникнути можливих нових трагічних високих поразок...

Спогади солдатів тієї війни читайте на 5-й стор.

У райдержадміністрації

Минулого понеділка, 10 лютого, у малій залі засідань районної ради відбулася нарада при голові райдержадміністрації, яку проводив перший заступник голови РДА Р.Філяк, за участю голови районної ради В.Заліщука, заступників голови райдержадміністрації і райради, керівників управлінь та відділів РДА, районних установ.

Про реалізацію на території Чортківщини завдань Президента України щодо забезпечення соціального захисту учасників бойових дій на території інших держав, інвалідів війни, сімей загиблих та померлих учасників бойових дій у контексті проголошення 2014 р. – Роком учасників бойових дій на території інших держав інформували присутніх начальник управління соціального захисту населення райдержадміністрації В.Цвєтков. (Як відомо, 15 лютого ц. р. виповнюється 25-а річниця виводу радянських військ з Афганістану). Про виконання програми соціально-економічного та культурного розвитку району в галузі промисловості та культури поточного року доповіла начальниця управління економічного розвитку і торгівлі РДА Г.Мостовик, котра зазначила, що хоча прогнозоване завдання виконано у 2,2 раза, проте у порівнянні з аналогічним періодом виконання програми складає всього 79 відсотків. Не працював комбінат хлібопродуктів, півмісяця простоювали ЗАТ «Агропродукт» і спиртозавод, а з ним і «Органіка», припинила свою діяльність «Глобал космед», переходить у Хмельницьку область «Чортківмолоко».

Про стан виконання районного бюджету та бюджету району за перший місяць нового року доповіла начальниця фінансового управління РДА Г.Ізвєкова. Тут також картина невтішна, оскільки районний бюджет виконано на 624,6 тис. грн., що на 802 тис. грн. менше до відповідного періоду минулого року.

Заступник начальника Чортківської ОДПІ І.Гавор з цього приводу зазначив, що управління економічного розвитку та торгівлі і фінансове управління аналізують різні показники, тому і цифри не співпадають, однак загалом є проблеми із виконанням плану надходжень.

Заступник голови районної ради Л.Хрустак наголосив, що однією із негативних тенденцій у нашому районі є зменшення кількості легально працюючих громадян, зокрема порівняно з аналогічним періодом минулого року більш як на тисячу осіб, відтак зменшуються надходження до місцевого бюджету за рахунок зменшення прибуткового податку з громадян.

Голова районної ради В.Заліщук відзначив, що коло звітуючих підприємств звужується з кожним роком, кошти платників податків з центру не повертаються в район. Не оминув колишній аграрій і негативних тенденцій у сільському господарстві. Приміром, ціна однієї тонни кукурудзи нині на ринку складає 850 грн., коли рік тому вона була 1700. Однак це аж ніяк не позначається на вартості спиртової продукції. І ці проблемні питання на рівні району вирішити неможливо.

Коротко проаналізувавши ситуацію зі сплатою податку на доходи фізичних осіб головуючий на нараді Р.Філяк, зазначивши, що по великій кількості звітуючих підприємств цей показник суттєво зменшився. Також перший заступник голови РДА повідомив присутніх про проект будівництва сміттєпереробного заводу у Бучачі, потужності якого будуть охоплювати і сусідні райони, запропонувавши зібрати сільських голів для обговорення можливої участі у цьому проекті.

Оголошення

Штаб національного спротиву Чортківського району повідомляє, що з понеділка, 17 лютого ц. р., штаб буде перенесено в приміщення Чортківської районної ради – І поверх, ліве крило, кабінет № 6. Контактний телефон – 096-564-18-06.

ОДПІ інформує

Відвідувати про власну нерухомість треба до 20 лютого

Юридичні особи-платники податку на нерухоме майно, відміне від земельної ділянки, самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року й до лютого цього ж року подають до органів Міндоходів за місцезнаходженням об'єкта оподаткування відповідну декларацію з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Сплачувати податок таким особам слід авансовими внесками (які відображаються в річній податковій декларації) щокварталу до 30 числа, що наступає за звітним кварталом.

Інформаційно-комунікаційний сектор
Чортківської ОДПІ

Газета Чортківського району

ГОЛОС НАРОДУ

індекс 61366

«Голос народу» – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2800 примірників. Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net. Електронна версія «Голосу народу» на веб-сайті районної ради: www.chortkivrr.te.ua, а також: pressua.com. Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера – 2-16-06. Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. (03552) 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Передрук матеріалів газети без письмової згоди редакції заборонено! Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТЗОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Василя Лесина, 31. Тел. (0372) 54-45-46.

Відповідальна за випуск Анна БЛАЖЕНКО

Документ

Президенту України **В.Ф.Януковичу**
В. о. Прем'єр-міністра України **С.Г.Арбузову**
Голові Верховної Ради України **В.М.Рибаку**
Керівникам депутатських фракцій
у Верховній Раді України

Звернення депутатів Чортківської районної ради
щодо Державного бюджету на 2014 рік

Ми, депутати Чортківської районної ради Тернопільської області, висловлюємо свою стурбованість і занепокоєння та незгоду з приводу численних порушень вимог чинного законодавства під час складання, розгляду та затвердження Державного бюджету на 2014 рік. Адже від змісту, якості та реалізації головного фінансового документа країни залежить рівень життя мільйонів українців.

При підготовці даного документа уряд проігнорував ряд вимог Бюджетного кодексу України та інших нормативно-правових актів держави.

Верховна Рада 16 січня 2014 року грубо порушила Закон України «Про Регламент Верховної Ради України», ганебно проголосувавши без обговорення Закон України «Про Державний бюджет на 2014 рік». Ми усвідомлюємо, що цей бюджет було сформовано в умовах гострого політичного протистояння та складної соціально-економічної ситуації в країні. Проте народкові України важко зрозуміти, що в період гострої бюджетної кризи суттєво збільшено фінансування силових структур. У той же час уповільнено зростання заробітної плати бюджетників, згорнуто фінансування соціальних програм, доведено до критичної межі обсяг бюджетного дефіциту та державного боргу.

Зрозуміло, що виконати дохідну частину державного та місце-

вих бюджетів можна буде лише за рахунок інфляційних процесів, які останнім часом вже мають стійкі негативні тенденції в нашій державі. Відтік іноземних інвестицій найбільший з часу отримання Україною незалежності. В державі відсутні будь-які передумови для економічного зростання.

У той же час ми, депутати Чортківської районної ради, враховуючи інтереси територіальних громад району, працівників бюджетної галузі, отримувачів соціальних допомог для недопущення виникнення соціальної напруги в регіоні, проголосували за ухвалення районного бюджету на 2014 рік, розуміючи, що це не той бюджет, на який сподівались наші виборці. Це не бюджет розвитку, який нам обіцяли, а бюджет бідного існування на межі виживання.

Так, лише для виплати заробітної плати в передбачених розмірах навіть із врахуванням заходів з економії в районі додаткова потреба коштів на 2014 рік складає 12090,4 тис. грн., у тому числі на охорону здоров'я – 4478,9 тис. грн., соціальний захист – 1872,5 тис. грн., культуру – 1633,1 тис. грн., освіту – 915,0 тис. грн., управління – 2910,8 тис. грн., фізичну культуру та спорт – 388,1 тис. грн. Не краща ситуація по інших захищених статтях видатків. На підтримання життєдіяльності бюджетних установ передбачено мізерні кошти.

Враховуючи вищенаведене, просимо в найкоротший термін внести зміни до Закону України «Про Державний бюджет на 2014 рік», передбачивши необхідні кошти для повної виплати заробітної плати та фінансування всіх захищених статей видатків бюджету.

(Звернення прийнято на двадцять восьмій сесії Чортківської районної ради шостого скликання 30 січня 2014 року)

Із зали суду

Депутати відстоювали рішення райради у суді

Минулої п'ятниці представники та деякі з депутатів Чортківської райради змушені були відстоювати рішення, прийняті у стінах сесійної зали, в Тернопільському окружному адміністративному суді. Та про все за порядком.

28 січня у зв'язку із подіями, що відбуваються зараз у всій Україні, було скликано позачергову сесію райради. На позачерговій двадцять сьомій сесії районної ради депутатами було ухвалено рішення «Про визнання Народної ради України як колегіального органу, уповноваженого представляти інтереси народу України», «Про утворення загону народної самооборони Чортківської районної ради», а також «Про недовіру голові Чортківської районної державної адміністрації Кобісу Степану Володимировичу». Два перших були прийняті одноголосно, а третє – шістьдесятьма шістьма голосами «за». На черговій двадцять восьмій сесії, що відбулася буквально через два дні – 30 січня, голова районної ради Володимир Заліщук повідомив присутнім, що ухвалою Тернопільського окружного адміністративного суду заборонено голові райради підписувати та оприлюднювати вказані вище рішення до винесення постанови суду у даній справі. До суду подала на розгляд позов про визнання дій Чортківської райради як протиправних прокуратура Чортківського району Тернопільської області.

7 лютого відбувся суд, на якому суддя заслухала обидві сторони судового процесу і прийняла відповідне рішення. Чортківську районну раду представляли начальник юридичного відділу виконавчого апарату районної ради Світлана Попіль, заступник керуючого справами – начальник відділу з гуманітарних питань виконавчого апарату, депутат районної ради Тетяна Яблонь, депутат районної ради Віктор Шепета. Також було заявлено декілька свідків у цій справі та заслухано їхні покази.

Відстоюючи рішення, прийняті сесією райради 28 січня, виступаючими було наголошено, що зібрання сесії та винесення у порядок денний саме таких питань було ініційовано мешканцями Чортківщини (згодом обговорено та сформовано на засіданні президії райради), а оскільки районна рада є найвищим представницьким органом краю, то вона

повинна приймати рішення в інтересах своїх виборців.

Щодо питання про висловлення недовіри, то відповідно до ст. 118 Конституції України місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними районними чи обласними радами, а ч. 9 і ч. 10 ст. 118 Конституції України гласить, що обласна чи районна рада може висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, і якщо її висловили дві третини депутатів від складу відповідної ради, то на підставі цього Президент України приймає рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації. Таким чином законодавець на найвищому рівні закріпив право ради безпосередньо на висловлення недовіри. Підставою для скасування рішення сесії може бути порушення встановленої процедури ухвалення рішення, якщо воно вплинуло або могло вплинути на його правильність. На XXVII позачерговій сесії райради було дотримано встановлену законодавством процедуру ухвалення рішень – шляхом таємного голосування більш ніж третиною депутатів від загального складу ради.

У результаті розгляду позову Тернопільський окружний адміністративний суд задовольнив позовні вимоги частково, прийнявши рішення на користь Чортківської районної ради щодо висування недовіри голові Чортківської РДА С.Кобісу та визнавши законним рішення депутатського корпусу «Про недовіру голові Чортківської районної державної адміністрації Кобісу С.В.».

За рішенням суду скасовано рішення XXVII позачергової сесії Чортківської районної ради «Про утворення загону народної самооборони Чортківської районної ради» та «Про визнання Народної ради України як колегіального органу, уповноваженого представляти інтереси народу України».

Оксана СВИСТУН

НП

Полювання на європейську символіку

Пригадується, як перед Новим роком ми ніде не могли знайти прапорець Євросоюзу, аби почепити на верхівку редакційної єврялини. У чортківських крамниціх лиш розводили руками: «Немає. Дефіцит!». Тож придбали нам той прапорець аж у Львові.

Проте, як виявилось, ми не одні такі у своїй біді. Схоже на те, що у нашому містечку з'явився якийсь горе-колекціонер, що під покровом ночі спокусився навіть на культові споруди і адміністративні будівлі. Так, у ніч з минулого понеділка на вівторок біля Хреста, встановленого на честь 1020-ліття Хрещення Русі-України, зловмисник (чи зловмисники?) поцупив недавно встановлений прапор Євросоюзу разом із металевим флагштоком. Ще можна було б припустити, що то – справа рук мисливців за кольоровим металом. Тоді питається: чому синьо-жовте знамено по інший бік Хреста не вчепили? (Проте довелося і його зняти, аби за сприятливих погодних умов надійно закріпити). Більше того, попередньої ночі, з 12 на 13 лютого, поцупили аналогічний прапор, що був вивішений перед входом до міської ради.

А може, то ніякі не колекціонери, а справа рук провокаторів-«тітушок», приїздом яких нас останнім часом лякають?

Любомир ГАБРУСЬКИЙ

Написано серцем

У столиці на Майдані

Зійшовся на Майдан люд із усіх куточків
Святої української землі.
Стоять України там сини і дочки,
І літні, й юні, і малі.
Прийшли і стали захистити правду й волю,
Щоб не дати Україну у неволю.
Ти нам любий, Києве, і твої каштани.
Та заковані в кайдани козаки й гетьмани.
Усі твої президенти
Нищили тебе і розкрадали.
Хто захищав Україну,
То їх убивали.
О землячко наша свята,
Здавна кров'ю ти полита
І нема тому кінця.
Що ж то нам робити?
Ой засвіти, мати, свічку,
Постає на віконце,
Щоб воскресла Україна,
Як на небі сонце.
Отче наш небесний!
Дай нам нову владу
І нового президента,
І сильну громаду.

Марія ТОРКІТ, м. Чортків

«Немає бо більшої любові,
як віддати життя за друзів своїх»

Вставай, Україно кохана моя,
Моя ти коштовна перлино!
Великих славетних мужів ти щедра земля
В усі часи, віки, покоління. Хресного батька Володимира,
Козацька, повстанська, святих героїв земля –
Великого Сильного Бога одвічна Дитина.
Тернистим шляхом до зірок ти йдеш,
Виборюєш кров'ю єдність і свободу,
Ти світло кризь темін несеш,
Вірою і молитвою зцілюєш рани народу.
Ти – Матір Земля і я мати, ти і я – Божий задум і Боже творіння,
Як тяжко втрачати рідних, дітей – ти знаєш.
Любов материнська – понад усе:
Не плачеш над героями – їх у віках прославляєш.
Ті, що сіють у сльозах, у радості пожинають.
Криваві наслідки боротьби добра зі злом,
свободи із неволею –
Ще вчора це була історія, а нині стало українською долею.
Постає Сам Бог в своїм народі,
Він вірним є для всіх своїх дітей.
Це Божий Дух – любити правду і свободу
Незалежно від наслідків і смертей.
Наша дорога світла і проста,
нам сонце світить на висотах.
Вони розпинають Христа в сучасних українських патріотах.
Кожна жива душа, пробудись, зуртуйся!
Здійснись у пророчих словах Кобзаря,
В любові до Бога і рідного краю на подвиг готуйся.
Серцем молимося, єднаймося, друзі, усі.
А ті, що незрячі, – прозрійте!
Одна Україна у нас – як мати одна і воля, і доля, і правда.
Багато святих місць є на землі.
У XXI столітті український Майдан,
Що підняв мільйони людей, киян,
Де святі Борис і Гліб постраждали,
Скроплений кров'ю новітніх мучеників,
Святим став, на весь світ знамим.
Майдан – це не місце, Майдан – це нескорений дух українця.
За вбитих, закатованих хто відповість?
За нищене владою-«беркутом» вільне завтра?
Господь прорік: «Малим прощайте за милосердя,
Могутніх чекає суворе слідство».
Герої високо ідуть в небеса, щоб там помолитись за Україну,
Велика їхніх душ краса, а їх життя – як пісня солов'їна.
Хай вічна пам'ять як свіча горить
Для миролюбного українського народу.
І світ нехай побачить, і незрячий хай уздрить,
Якою ціною на рідній землі здобуваються єдність,
мир і свобода.
Пречиста Маріє! Мати всіх вірних, почуй голос наш:
Просимо за живих і убієнних.
О Мати Оранто! Молись за дітей, Богом благословених,
Щоб більше ніхто не загнув!
Благаєм: прийди у ці дні на Майдан,
Покрий Омофором і мужа, і доньку, і сина,
Як Ти у Влахернах покрила.
Серцем Непорочним зігрій усіх,
Хто бореться, хто постраждав і хто загинув.
Нехай підніметься з руїни
Наша соборна, вільна, героїчна Україна!
І покаються магнати, і обнімуться брат з братом,
і сестра візьме сестру за руку.
І зішле Господь з Небес усім Свого Духа.
І зрадіє Серце Боже у Пресвятії Трійці,
І подасть дні благодатні для нас, українці!»

Лідія ПОНОМАРЕНКО

Майдан

На вулиці Грушевського без перемін

Чомусь саме парафраз назви прочитаної із захопленням в юнацькі роки книги Е.-М.Ремарка навівало подати у заголовок цієї публікації. Нічого кращого не знайшлося, аби коротко охарактеризувати ситуацію на «лінії фронту» між протестувальниками і владою, яка проходить тепер по найзнаменитішій вулиці не тільки на всю Україну, а й світ, що носить назву славетного вченого історика, голови Центральної Ради Української Народної Республіки Михайла Грушевського. І схоже на те, що до спливу п'ятнадцятиденного терміну дії закону про амністію чи прийаймні до закінчення зимової олімпіади в Сочі «бойові дії» не розпочнуться. Але, правду кажучи, хочеться, аби вони більше ніколи не розпочиналися. На жаль, не все залежить від нас, а від волі лише однієї людини, що сидить на Банковій...

П'ятниця, 7 лютого. Звичайний зимовий день. Владнавши до полудня усі свої справи в столиці, виходжу на станції метро Хрещатик. Сьогодні це місце не оминає жоден наш брат-провінціал чи то навіть поважний гість з-за кордону. Спочатку бере цікавість, а потім, коли вдихнеш на повні груди свіжий ковток повітря Свободи, хочеться ще раз і ще раз сюди повернутись.

Чи змінився Майдан за неповних два місяці від останніх моїх відвідин? Чи стоїть він ще так – гордо, непохитно, як і тоді?

Майдан стоїть, проте вже немає пам'ятника Леніну. Кажуть, днями активісти замість нього виставили на постамент «золотий унітаз»? Поспішаю туди. Вже немає. Під покривом ночі зняли.

До Київської міськадміністрації заходжу, пред'являючи паспорт. «Тернопільська область. Чортківський район...». Читаючи вголос, ледь посміхаючись, повертає вартовий мою «синьокочу паспортину» (пригадуєте, як у Маяковського?).

Сходами КМДА, що ведуть до актовій зали, в'ється егоза (колючий дріт, завитий спіраллю), що ще більше нагадує наближення фронту. Людей тут небагато: хтось мирно дрімає, а хтось спостерігає, як військовий капелан на підвищенні освячує синьо-жовте і червоно-чорне знамена.

Навпроти входу на вулиці поруч по сусідству розбиті два намети з написом «Борщівська кривка» і «Заліщики». Підходжу до них, запитую, чи не знають, де тут квартирують наші – чортківські хлопці. Не знають, але позвали з намета молодого хлопця-чортківчанина, що затесався поміж борщів'ян. Звати його Василь Куц. Саме приїхав цієї ночі разом з мамою Антоніною. Уже втретє на Майдані. Цього разу планує перебувати п'ять днів.

Прямую на Майдан Незалежності. Вздовж Хрещатика тягнеться наметове містечко. «Дніпропетровськ», «Кременчук», «АР Крим»... – великими літерами красується на них. Друга лінія барикад, де на вежі стоїть муляж у протигазі. А ось і «Йолка». Як там найбільший наш прапор на ній – «Чортків – за ЄС»? Весь обдертий від вітру, виляючий від погодних умов. («Агов! Де ви, студенти ВПУ?»). На розі біля поштамту помічаю гурт людей. Підходжу ближче. У центрі – Тарас Чорновіл (знімок справа).

– ...нікуди він не збирається утікати, раз розбудовує такими швидкими темпами Межигір'я, інакше б гроші виводив в офшори, – дохідливо пояснює літній жіночці Тарас В'ячеславович.

– А чи правда, що колись Федорович добряче приклався до Кирипи? – цікавиться якийсь чоловічуга у відомого політика.

– Ні, то все вигадки. Я добре знав покойного Кирипу, той би сам кому завгодно хребет переламав. Але у цю казку всі якось широко повірили. І тепер кожен навіть в стані регіоналів боїться, аби він перший не потрапив під гарячу руку гаранта. (Сміється).

Проходжу повз сцену, де саме правлять священники молебень. Під Сбербанком Росії бачу – йде тренування загону самооборони у повному обмундируванні. Умови максимально наближені до реальних. Після нетривалої сутички один з бійців через пошкодження «вибуває з гри».

Заходжу в Український дім – одну з останніх цитаделей, відбитих у спецпризначенців. Тут набагато більше люду, ніж в КМДА. Хтось відпочиває після нічного чергування, кілька чоловіків склять кількадеметрові віконні рами, розбиті під час штурму. Сподівався, що зустріну тут коменданта – нашого депутата Іва-

на Стойка, але де його знайти, так в нікого і не допитався: нових клопотів у нього нині не злічити.

На другому поверсі розмістилася бібліотека і читальна зала, ще поверхом вище – спальні місця. У гардеробній нині їдальня, де на видному місці читаю «Хлопці з барикад обслуговуються позачергово». Фотографувати тут не дозволили, а ось канапкою з сальцем і огірочком охоче пригостили.

Зі сходів Українського відкривається чудова панорама задимлених барикад, тож через Європейську поспішаю туди. Насамперед на мою шляху трапляється великий намет з написом «2-а сотня». Невеликий гурт рішучих хлопців в уніформі спілкується виключно російською. (І кому тут ввижається якась там «бендеровщина» з «фашизмом»? На джипі з київськими номерами саме підвезли дрова, які ті дружно взяли розвантажувати.

Ось і перша лінія барикад. Від танення мішків зі снігом й сажі спалених коліс під ногами утворилося чорне місиво, яке обійти неможливо. Тим не менше на підвищенні вибрався не один десяток таких самих «зівак», яка я.

Перед зором відкрилася жахлива картина, яку до цього доводилося бачити хіба що по телевізору. Але то бутафорне – не-

справжнє. Гори коліс, бруківки, спаленої шцент техніки, завмерлі катапульти... Показую редакційне посвідчення і мене без зайвих запитань пропускають через вузькі ворота на передову, з різних кінців якої з попелища піднімається дим. Тут, на нейтральній смузі між бійцями внутрішніх військ і барикадою група телевізійників знімає черговий репортаж. Недремно пильне око відеокамери стежить за тим, що відбувається, й з-за металевих щитів. Нині тут не стріляють, гранати не рвуться. Тим не менше, все одно якось лячно на душі... Десь тут обірвалося не одне молоде людське життя, скалічено сотні людей. Невже це ми – українці – здатні стріляти один в одного?!

Повертаюся на Майдан. Якось непомітно сплигло кілька годин. Ще є трохи часу до потяга. Проходжу знову поміж наметами на Майдані Незалежності, пильно вдивляюся в людські обличчя. Хто ці – зовсім ще юні хлопці і дівчата, вже немолоді чоловіки, літні жіночки, що пригощають тебе кашею з польової кухні, просять вибачення, коли ненароком тебе зачепили плечем, неодмінно посміхнуться, коли зустрінешся з ними поглядом? Мабуть, це і є цвіт нашої української нації, здатний покласти своє життя на вівтар боротьби за Українську Україну.

Спускаюся в метро. В потязі довго не можу заснути далеко за північ. Знову в голові прокручуються картини з Майдану...

Хтось з відомих колись сказав: «Революції задумують романтики, реалізують – фанатики, а її плодами користуються негідники». Так хочеться щиро сподіватись, аби ця історія знову не повторилася...

Льобомир ГАБРУСЬКИЙ,
фото автора

Шевченкіана

Код Чортківщини на шевченківському рушникові

Минулої п'ятниці, 7 лютого, народні майстрині області вишивали рушник Великому Тарасу. Закодували вітання Пророку нації червоними нитками на полотні й чортківські майстрині.

По всій Україні у даний час проходить всеукраїнська акція, започаткована до 200-річного ювілею Тараса Григоровича Шевченка, «Рушник Великому Тарасу». Тернопільщина теж взяла активну участь в цьому мистецькому заході. У виставковому залі обласного краєзнавчого музею тісно від бажаючих доторкнутися до дарунка українців своєму Пророкові.

Кращі народні майстрині області зібралися у приміщенні, щоб продовжити вишивати візерунок, який розпочали викладати на полотні вишивальниці із с. Шевченкове Звенигородського району Черкаської області. Серед них – чортківчанки Марія Свістіль, Надія Поповська, Людмила Гурґач. Як переповідає пані Людмила, вишивали вони гладдю червоними нитками на домотканому полотні завдовжки 7 м. Узор копіює старовинні рушники з шевченківських країв. На ньому – дерево

життя, а також пророчі слова із «Кобзаря», дати, пов'язані із постаттю Тараса. До Тернополя рушник прибув із Луцька. Після вишивання на ньому тернопільських майстринь попрямував у Вільнюс, тому що організаторами акції заплановано, що унікальне полотно повинно побувати в усіх місцях світу, де перебував Т.Шевченко: в Україні, Росії, Казахстані, Естонії. Акція «Рушник Великому Тарасу» ще має назву: рушник національної єдності, тому завершити її планують до Дня Незалежності, найвеличнішого свята українців.

Оксана СВИСТУН
Фото Людмили ГУРґАЧ

Подіум

Кольоровий світ на долоні Майстра

Цю зустріч можна без всілякого метафоризму означити влучно й правильно – творчим рукостисканням. То нічого, що з одного боку перебував по вінця збагачений життєвим та творчим досвідом Митець, а з другого – студенти-першокурсники, котрі лиш торують свій шлях в самостійність та творчість. Він тому й простягнув їм долоню, аби дорости, прагнули торкнутись крильми його висот...

Викладач образотворчого мистецтва Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. О.Барвінського Сергій Бондар, котрий водночас є й «хрещеним батьком» образотворчої студії «Соняшник», що лучить закоханих в мистецтво полотнона і пензля, звісно ж, просто-напросто не міг не влаштувати цю зустріч. Зазнайомившись із нинішнім візаві студентства – заслуженим художником України й неперевірено заслуженим Майстром власне Тернопільщини Євгеном Удіним – лауреатом Всеукраїнських літературно-мистецьких премій ім. Іванни Блакевич та ім. Братів Богдана та Левка Лепких, головою Тернопільської організації Національної спілки художників України – ще в етномайстерні «Куферок», влітку, він і плевав-виколісував у

мріях та діях майбутній візит гостя до коледжу. Так і сталося минулого понеділка.

Зрештою, виставка удінських робіт-ілюстрацій до казок («родзинка» творинь Майстра – власне книжкова графіка) у вестибюлі коледжу стала плановою. Адже вона, на думку п. Сергія, крізь призму мистецького сприйняття сприяє розширенню світоглядного бачення майбутніх педагогів, котрі дедалі впе-

неніше зазирають в дитячий дивосвіт. Проте сама зустріч з Художником з великої літери спланувалась з інших бачень: аби нинішні студенти, а вже завтра навчителі юних дарувань, відчули Мистецтво на дотик, а ще – на смак і на колір. Аби побачили й почули відомого митця, особистість – насамперед як людину земну й доступну, ту, що поруч, до котрої можна й потрібно дотягнутись, дорости й собі, запозичивши суму знань, зусиль та прагнень.

Вони (а учасниками творчої зустрічі стало понад шестидесятирічне студентство трьох груп – ПО 12, ПО 14 та СП 1 разом із кураторами Іриною Клим та Ніною Шуригайло) вдячно зазирали в світ дитинства, де перемагає винятково добро; торкалися матеріалів худож-

ства – гелевої ручки, акварельних фарб, туші й пізнавали, що можна вдіяти ними, коли вмієш та знаєш як; слухали й заселяли в душі окапини творчої сповіді Майстра. А він взяв та й розчахнув перед ними ще один світ – своїх подорожніх замальовок. Хоча замальовками назвати їх, вочевидь, було б грихом: то – справді художні нариси. У такий спосіб й оповідав про власний творчий шлях: не через призму дат та подій, а власне

бачень і вражень. Загалом та мандрівка в часовому та просторовому вимірі умістилася в дві години тривання. Й куди лиш не повила: на космодром Байконур та до Криму, де творив Михайло Лермонтов, на столичний Хрещатик – яким був колись, до княжого й гордого Львова. До селища Тернопільське, котре споруджувалося народною толочкою для евакуйованих з Чорнобиля. До Тернополя, де Євген Удін живе і творить упродовж понад півсотні літ. Творить і милується замком та Надставною церквою (їх проілюстрував до останнього видання творів нашого земляка, лауреата Шевченківської премії, наймолодшого з патріотичної россохаської групи харків'янина Степана Сапеляка – те видання із логотипом автора, котре символізує непорочку, свободу, життя, гість і вдарував студентам для майбутнього музею коледжу). І, звісно ж, до Чорткова, названого ним «раєм для художників», де Майстер зашораз відкриває для себе нові, милі серцю куточки.

А вдячні слухачі (водночас і захоплені глядачі) взяли та й подарували шанованому гостеві, котрий виявився не далекою зіркою, а щирим другом, котрий не втомлювався напрочуд щиро подивовуватися особливим шармом і творчою енергетикою у стінах коледжу, книгу-енциклопедію «Історія мистецтва». На згадку й тривання подальших творчих зв'язків. Те, що так воно й буде, вдоволено potwierджує тепер їх викладач Сергій Бондар. Бо вже планує візити свого студентства до обласного краєзнавчого музею. Та й, звісно ж, зв'язки з інститутом мистецтва ТНПУ ім. В.Гнатюка, де їх візаві Євген Удін є доцентом кафедри образотворчого мистецтва і дизайну, не обриватимуться. Задля спадкоємності майбутніх творців.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Романтика

Досить миті, щоби стати героєм, але необхідно ціле життя, щоби стати гідною людиною

Для наших читачів подарунок до Дня Валентина – сторінка «Романтика», яку разом із голосонародівцями люб'язно погодилися підготувати видавці щомісячного вісника ДНЗ «Чортківське ВПУ» «Alma Mater».

Як святкують вихованці цього навчального закладу День закоханих та привітання усім читачам у цей день – від Світлани Візнюк, голови первинної профспілкової організації учнів Державного навчального закладу «Чортківське вище професійне училище».

Ось і настав довгоочікуваний День Святого Валентина

Позаду залишився тиждень, протягом якого всі члени учнівського самоврядування Державного навчального закладу «Чортківське вище професійне училище» невтомно працювали над створенням романтичної, можливо, навіть казкової атмосфери, яка сьогодні огортає не тільки учнів, а й усіх працівників нашого навчального закладу. Уже на порозі училища вас з усмішкою зустрічають представники сектора творчого розвитку, культури і дозвілля та вручають символи Дня закоханих – валентинки.

Крок за кроком, долаючи коридор, ви потрапляєте у царство «Музичної Вітальні». Тут, у калейдоскопі різноманітних пісень, ви маєте чудову можливість хоч на декілька хвилин забути про усі негаразди та поринути у світ романтики.

Здавалося б, усе побачено й усе почуто.

Потрібно повертатись у сіру буденність. Приступати до роботи або ж до навчання.

Впевненим кроком долаєте сходову частину першого поверху та замираєте від несподіванки: «Нас познайомило рідне училище!». Під таким гаслом у коридорі другого поверху розмістилася творча майстерня, яка впродовж дня формує фотогалерею із учнівських пар, чий серця об'єднав в єдине ціле наш рідний навчальний заклад. Поряд своє місце зайняли почесні атрибути Дня закоханих – Скриньки Валентина. Тут у розпалі процес збирання валентинок, які в подальшому будуть донесені до їхніх адресатів.

Поєднання усіх цих елементів так чи інакше змушує навіть найчерствіші душі відкритися назустріч стрілам Купідона!

Тож з Днем Кохання та Любові, дорогі читачі «Голосу народу»!

Джерела мудрості

Справжня любов чекає

Молодь спільноти ТУСК «Обнова» разом із священниками Бучацької єпархії УГКЦ організують для юнаків та юнок Чортківщини вечори зустрічей, на яких молодь мала б змогу обговорювати питання, що їх хвилюють, цікавлять, і зі своїми однолітками, і зі старшими наставниками, духівниками.

шлях пізнання. Любов враховує недоліки, а закоханість ігнорує їх. Бо що означає любити? Це значить знати ту людину, бачити, що в ній є поганого і все одно любити її, бо ми ж ніхто не ідеальні.

Любов є безкорисливою. І прикладом у цьому є Бог. Він полюбив людину не за те, що вона йому щось зробить, а знаючи усі наші прогрішення наперед.

Лише закоханість вимагає чогось взамін. Але і вона має бути, бо це є перший етап. Вже потім настає любов. Бо їй потрібний якийсь термін, щоб пізнати людину, а пізнання душі для цього почуття є дуже важливо.

Любов – це віра. Щоб зустрічатися, потрібно пройти такі етапи: вірити, що людина може мати до тебе якісь почуття; надіятися на ту людину, але потім це має бути виражено в ділах. Часом при цьому треба перейти навіть так званий темний етап: сварки, непорозуміння, але потім обов'язково – перепрошення, прощення. Це так, як у наших стосунках з Богом. Ми Йому сповідаємося, розказуємо наші гріхи, а Він прощає, бо любить нас такими, якими ми є. Але може бути й так, що стосунки «не клеяться», як у випадку із клейовою стрічкою, заліпленою брудом. Так і у нашому житті буває. Тоді людина дуже переживає, бо ми найбільше страждаємо від браку любові.

До десяти заповідей, записаних в Старому Завіті, Господь записав ще дві – про любов до Бога і ближнього. А апостол Іван згодом прокоментував: якщо ти не любиш ближнього свого, того, кого бачиш, то як зможеш полюбити Господа? Любов до хлопця – це теж любов до Бога, якщо вона чиста, та любов.

І ще: ніколи не обманюйте самі себе, бо одурманена людина дурить інших, її душа страждає при цьому. Тому, відзначаючи День Валентина, не забувайте про Господа. Даруйте валентинки, обмінюйтеся ними, святкуйте, але тільки з Богом! І пам'ятайте слова Св. Павла, що любов – неоціненний дар від Господа, який можемо випросити широкою і постійною молитвою. Вона надає зміст нашим вчинкам, життю. Той, хто навчився любити, досягне всього.

Тематичні вечори проводитимуться у кафедральному соборі Верховних Апостолів Петра і Павла щовівторка о 18-й год. Приходьте попомогти про життя.

Фото Лесі СИНІШИН

Про почуття – віршами

Кохана, кохаю...

Світанок.
Вже зіроньки гаснуть.
Сьогодні до тебе я знову прийду,
Бо хочеться дещо
тобі розказати,
Як вірно, як вірно тебе я люблю.
І промені гаснуть...
Та тільки надвечір
Ховається небо кудись голубе.
А моє кохання
так ніжно тріпоче...
Тобою лиш жить
воно вічно буде.
Джерельце дзюркоче,
ще й річка тече.
Десь ти у садочку
чекаєш мене.
І твоє волосся, як промені сонця,
Вплився у душу мені назавжди.
Про тебе я мріяв і мрію ще й досі:
Так ніжно, так ніжно з'являєшся в сні.

Я листя з дерев назбираю,
Складу їх в букетик собі.
Я знову з тобою
на зустріч чекаю
І хочу,
щоб ти посміхнувся мені.
Тим листям простелю
дорогу додому,
Щоб ти відшукав
так мої сліди.
Я знаю – ти просто блукаєш
І зовсім не знаєш,
Що доля докупу
нас хоче звести...
Я листя в букет назбираю,
Щоб міг ти впізнати мене
Із тисяч дівчат, що гуляють,
Обрав би мене, лиш мене!

Олександра КОРДУПЕЛЬ,
учениця групи № 46 ДНЗ
«Чортківське ВПУ».

Освідчення діями

Висловлювати свої почуття не лише словами, а насамперед – діями пропонують учні ВПУ Руслан Пахолків та Іванна Чорпіта. Руслан продумає сервірування святкового столу, а Іванна постаралася приготувати смачні страви для романтичної вечери сьогодні. Фотографії та рецепти – у даній публікації.

Краплинка щастя для себе та коханої людини

Зима... Сніг... Мороз... Сон... Так, саме сон. Адже ця пора року у кожного в душі асоціюється із зимовою сплячкою не тільки природи, а й людської душі. Щодня можна спостерігати, як сірими вулицями нашого невеличкого містечка снують люди, немов виконуючи якийсь дивний план: дім – робота – дім; дім – навчання – дім. А що далі? Ви коли-небудь задумувались над цим? Телевізор, комп'ютер, короткі та незмістовні телефонні

розмови про день, що минає, та сон... І все знову по колу...

А чи задумувались ви, ЛЮДИ, що ось так, година за годиною, втрачається безцінний час, який міг би стати для вас неповторним моментом щастя... Огляньтесь навкруги: зима пора – не час для сплячки. Це щедра поле, засіяне дивовижними можливостями зробити життя яскравим, довести усьому світу та насамперед собі, що життя – безцінний дар, незалежно від пори року. І 14 лютого – це чудова можливість розпочати зміни на краще. Розпочати турбуватись не тільки про матеріальні блага, а й приділити увагу вже таким забутих, душевним потребам своїм та своєї коханої людини.

День усіх закоханих – прекрасна можливість пожвавити почуття, що відходять на другий план під жорстким натиском важких буднів.

Тільки уявіть – вечір, за вікном лютий морозець, уже всі справи начебто зроблені, тепла і

затишна кухня, поруч кохана людина...

Поєднання усіх цих компонентів – прекрасний поштовх для рішучих дій: організуйте коханій людині романтичну вечерю. Здивувати свою другу половинку зовсім не важко, достатньо включити трохи фантазії.

Романтична вечеря передбачає спокійну обстановку, тиху повільну музику, приглушене світло, легкі ароматні страви. А красиво прикрашений стіл – один з найголовніших елементів бажаного заходу, тож підійдіть до його оформлення уважно і відповідально.

Постеліть на стіл скатертину кольору кохання. Розкладіть атрибути, що відповідають тематиці вечора: листівки-валентинки, сердечка, намистинки, пелюстки троянд і т. п. Вони підкреслять бажану романтичну атмосферу.

Сервірування столу повинно бути оформлено таким чином, щоб вам було добре видно один одного.

Головним із елементів буде страва, що відображатиме увесь спектр ваших почуттів. Хорошим рішенням стане салат, який носить не менш романтичну назву, як і сам привід святкування, – «Гранатове серце».

А ось і рецепт та спосіб його приготування.

Інгредієнти:

1 буряк;
2-3 картоплі;
2 морквини;
3-4 яйця;
2 яблука;
100-150 г голландського сиру;

1 гранат;
150-200 г курячого філе;
1 цибулина;
волоські горіхи (декілька штук);
майонез (ним будемо змащувати кожний шар).

Куряче філе відварюємо і нарізаємо кубиками. Цибулю нарізаємо півкільцями і обсмажуємо на олії.

Яйця відварюємо і тремо на тертці. Так само тремо на тертці і сир та буряк.

Відділяємо зерна граната. Розміщуємо інгредієнти у такому порядку:
1-й шар – куряче філе;
2-й шар – обсмажена цибуля;
3-й шар – яйця;
4-й шар – сир;
5-й шар – волоські горіхи;
6-й шар – буряк;
7-й шар – зерна граната (покриваємо все серце).

Будьте уважними один до одного і тоді ваші відносини наповнюватимуться змістом та різноманітністю прекрасних моментів життя.

Подаруйте краплинку щастя собі та коханій людині, і нехай весь світ почекає!

Руслан ПАХОЛКІВ та Іванна ЧОРПІТА,
учні групи № 24 ДНЗ «Чортківське ВПУ»

Ведуча сторінки Оксана СВИСТУН
Матеріал підготувала Світлана ВІЗНЮК

ДАІ інформує

Щоб перевезення пасажирів були безпечними

З метою попередження аварійності на пасажирському автотранспорті, посилення роботи щодо зміцнення транспортної дисципліни водіїв та підвищення технічної готовності транспортних засобів під час експлуатації в Чортківському районі проводяться рейдові перевірки щодо контролю за безпекою дорожнього руху пасажироперевізниками.

Під час даних заходів проводяться цільові перевірки в автопідприємствах стосовно виконання перевізниками пасажирів договірних умов щодо зберігання автобусів, їх ремонту, належного проведення щозмінного передрейсового/післярейсового огляду водіїв і перевірок технічного стану транспортних засобів, а також дотримання положення про робочий час і відпочинок водіїв.

Здійснюються перевірки перевізників пасажирів на автомобілях і таксі, під час яких звертається увага на наявність відповідних документів, що дають право займатись таксомоторними перевезеннями, спеціальне додаткове обладнання, технічний стан автотранспорту та своєчасність проходження обов'язкового технічного контролю ДТО, передрейсового/післярейсового медичного і технічного контролю, дотримання положення про робочий час.

Згідно із законодавством проводяться заходи щодо заборони експлуатації транспортних засобів, технічний стан яких не відповідає правилам, нормам і стандартам безпеки дорожнього руху. Винні притягуються до відповідальності, передбаченої Кодексом України про адміністративні правопорушення та Законом України «Про дорожній рух».

Хотілось би наголосити, що головна мета даних заходів – зробити перевезення пасажирів безпечними, не допустити аварій з транспортом, що здійснює перевезення людей.

Василь ПРИСУНЬКО,

старший державтоінспектор Чортківського РВ УМВСУ в Тернопільській області

Пожежа

Згорів автобус «Чортків – Тернопіль»

Подія мала місце минулої неділі, 9 лютого, за 20 хв. до полудня.

На автодорозі Доманово-Ковель-Чернівці-Тереблеце поблизу села Сухостав Гусятинського району виникла пожежа рейсового автобуса ПАЗ, що здійснював перевезення пасажирів за маршрутом «Чортків – Тернопіль». В салоні на момент загоряння перебувало 11 осіб, однак усі встигли покинути небезпечний транспорт, загиблих та травмованих немає. Внаслідок пожежі, як видно на знімку, автобус знищено вогнем майже вщент. Ймовірна причина виникнення пожежі – коротке замикання електромережі. Матеріальні збитки встановлюються. Пожежу ліквідовано черговим караулом 22-го державного пожежно-рятувального поста.

(За інф. веб-сайту ГУ ДСНС у Тернопільській області)

Державтоінспекція звертається

Допоможіть встановити винуватця ДТП!

31 січня ц. р. близько 19-ї год. невстановлений водій на автомобілі «Нива» по вул. С.Бандери у м. Чортків біля магазину «Стрілець» вчинив наїзд на пішохода і з місця пригоди зник.

Працівники міліції звертаються до всіх, хто володіє будь-якою інформацією щодо цієї дорожньо-транспортної пригоди, допомогти встановити водія та автомобіль.

Звертайтеся за телефоном 2-62-14 (ВДАІ м. Чортків, вул. Копичинецька, 128), 2-12-45 (РВ УМВСУ м. Чортків, вул. Горбачевського, 1).

Старти і перемоги

Спортивні здобутки майбутніх педагогів

Т.Остап'юк), третіми – команда групи ПО 46 (фізорг – І.Солтис).

За успішні виступи спортсменів на районних та обласних змаганнях серед студентів ВНЗ I – II рівнів акредитації директором коледжу нагороджено 34 спортсмени, за участь у спартакіаді закладу з різних видів спорту – 30 студентів. Кращими викладачами-тренерами стали Л.Гаєвський (настільний теніс), А.Побуринний (волейбол), Р.Ісаюк (міні-футбол). Цьогоріч фотографії десяти кращих спортсменів доповнять стенд спортивної слави коледжу.

Істина – на шляху до вершини. Можливо, не у вершині справа, а в пройденому і пережитому...

Нещодавно в Чортківському гуманітарно-педагогічному коледжі імені Олександра Барвінського відбулись щорічні урочистості з нагоди вручення почесних спортивних нагород студентській молоді за підсумками змагань обласного та районного рівнів, а також 62-ї спартакіади навчального закладу. Ця подія практично збіглась із відкриттям XXII зимових Олімпійських ігор у Сочі та є виявом підтримки збірної команди українських спортсменів і ознакою того, що й у нашому навчальному закладі є добрий потенціал спортсменів.

Все відбувалось, так би мовити, на одному диханні: урочисте відкриття; під бурхливі оплески глядачів триумфальна хода спортсменів коледжу разом із наставниками; запалення Олімпійського вогню кращими спортсменами коледжу С.Атаманчук і Р.Чулесм; емоційно піднесений виступ директора коледжу Р.Пахолка; зачитання наказу про підсумки змагань керівником фізичного виховання П.Михайляком; нагородження кращих спортсменів грамотами та медалями різного ґатунку, багато чудового настрою, спортивного запалу та світлин на згадку.

За підсумками попереднього навчального року в залік 62-ї спартакіади проведено змагання з восьми видів спорту в тридцяти академічних групах серед студентів I-IV курсів. Чемпіонами спартакіади стала команда групи СП 3 (фізорг – М.Турчин), другими – команда групи ПО 24 (фізорг –

За постійне сприяння, підтримку та розвиток спорту в навчальному закладі осередок спортклубу «Гарт» нагородив золотою медаллю очільника гуманітарно-педагогічного коледжу ім. О.Барвінського Романа Пахолка. Адже без перебільшення варто згадати, що лише в грудні вручено премії кращим студентам за відмінні успіхи у навчанні та досягнення у спорті, закуплено спортивного інвентарю на суму 25 тис. грн.

У своєму завершальному слові Роман Іванович зазначив, що важливим пріоритетом для нього є здоров'я студентів та їх спортивні успіхи, тому сьогодні – це достатній спортивний інвентар для всебічного розвитку кожного майбутнього педагога, а завтра – це заміна даху ігрового спортивного залу, ремонт гімнастичного залу, душових кабін, адже планів на майбутнє більше ніж достатньо.

Перегорнута ще одна сторінка історії коледжу, далі – нові спортивні баталії, нові перемоги та нові чемпіони, адже «кожен фініш – це, по суті, старт». Добра підтримка дирекції навчального закладу, великий досвід керівника фізичного виховання, професійний підхід викладачів і хороший потенціал обдарованої студентської молоді завжди дадуть вагомі плоди ще не одних спортивних звершень.

Валентина ЯКОВЛЄВА,

викладач Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. О.Барвінського

Спорт

Футбол на снігу

Учотирнадцяте на Чортківщині минулих вихідних відбувся традиційний міні-футбольний турнір, організований РЦФЗН «Спорт для всіх». 26 команд, розбитих на чотири підгрупи, на засніжених полях міського стадіону «Харчовик» вступили в боротьбу за омріяний трофей.

За результатами ігор у групах утворилася вісімка найсильніших, серед яких в перехресних іграх визначився квартет учасників півфіналів. У першому двобої команда Заводського лише у серії пенальті здолала чортківський «Фенікс» (3:2),

а у другому півфіналі інша чортківська команда – «Калічівка» «каменя на камені» не залишила від Колиндяна – 6:1. Справжній трилер розіграли між собою учасники фіналу. По ходу зустрічі, поступаючи з рахунком 1:2, буквально вирвали перемогу (3:2) аматори зі селища цукроварів, ставши переможцями турніру. А в матчі за третє місце перемогу здобув «Фенікс».

Переможець та призери були нагороджені кубками та грамотами РЦФЗН «Спорт для всіх».

Любомир ГАБРУСЬКИЙ,
фото автора

Всечесному отцеві Григорію КАНАКУ з міста Чорткова до Дня іменін.

Сьогодні, вже в день передпразднення Стрітвення Господнього, ми ще думками повертаємося до дня Собору святих отців наших, вселенських великих трьох ієрархів і учителів, та з цієї нагоди засилаємо Вам, отче Григорію, найширші вітання.

Перечитуючи життє Вашого покровителя – святого отця нашого Григорія Богослова, ми впізнаємо, отче, Вас. «І запалало серце юнака великою любов'ю до Бога і спрагою до кожної чесноти, та наймиліша була йому чеснота чистоти».

І його перша проповідь теж як про Вас: «... Не гідний бути священником, пастирем і проповідником духовним той, хто чеснотами своїми не підноситься понад усіх. Священик має бути вільним від усіх блудів, бо те, що у звичайного чоловіка вважається дрібницею, у священника є дуже небезпечне. Народ-бо швидше наслідує його блуди як його чесноти. Хто хоче бути посередником між Богом і людьми, яким є священник, той мусить упокорити свої пристрасті. Його серце має горіти вогнем Божого слова, йому мають бути відкриті найвищі тайни віри Христової».

Тож і надалі продовжуйте нести на многії літа величні риси покровителя свого: глибоке смирення, незмірну любов до Бога і ближнього, ангельську доброту, сяючу, мов зірка, любов, послух і пошану до батьків, тяжкі покути за гріхи, яких не чинив, а насамперед – глибоку, як море, відданість Христовій церкві, крім того – запальну красномовну бесіду, глибоку мудрість, знання богослов'я і філософії, та найбільші тайни виявляючий і доступний спосіб писання, а при цьому любов і ще раз любов.

З повагою і любов'ю – родина Градових, с. Звиняч.

P.S. Дякуємо за дарунок-книгу «У переддвер'ї Христа». Хто зі звинячан вже прочитав – зачаровані Вашим задумом аж керівника проекту, описом автора А.Базалінського, оформленням, а найголовніше – багатим, цікавим, змістовним, гідним прикладу і наслідування духовним життям живої парафії. Корисно прочитати і багато почерпнути.

Директор, колектив спеціалістів і працівників ПАП «Дзвін» с. Звиняч засилають найщиріші привітання та побажання завідувачій складом Марії Іванівні ТАРНАВСЬКІЙ з нагоди ювілею.

Шановна Маріє Іванівно! Ми сьогодні усі привітати З ювілеєм Вас хочем в житті. Й побажати в прекрасне це свято Благ земних Вам на довгі роки. Хай панують у Вашому домі Радість, злагода, мир і тепло.

З неба Бог благословить в усьому Й буде щедрим для Вас на добро. Хай живеться Вам завжди в достатку, Обминають Вас лихо й печаль, Зі здоров'ям все буде в порядку Й сотні справдяться мрій, сподівань. Будьте завжди молода і красива, Як троянд оксамитових цвіт. Хай любов зіграє Вас щира Й щастям повниться весь білий світ. Ну а ще ми Вам зичим в це свято В праці – сили й наснаги щодня. Й дай Вам Бог цілей завжди досягати І вітатись щомиті життям.

18 лютого святкуватиме своє 16-річчя любляча донечка, сестричка і внучка Наталія Володимирівна ГОЛОВАТЮК зі с. Переходи.

Ми Тебе вітаєм в це прекрасне свято І Тобі бажаєм благ земних багато. Дорога донечко, Хай для Тебе світить завжди ясне сонечко. Хай Господь із неба посилає щастя, Хай для Тебе буде гарна кожна днина. Будь завжди кохана, будь в житті щаслива. Виростай здорова, мудра і слухняна, Щоб Тобою гордились

Твої мама й тато.
Мама Марійка, тато Володя, сестра Ірина і дві бабусі.

13 лютого виповнилось 10 років дорогій донечці, сестричці Діанці БУРДЯК.

Десь у лісі серед трав Зайчик квіточок нарвав. Цілу ніч ішов він пішки, Аж втомився в нього ніжки. В двері лапкою шкребе: "З Днем народження Тебе!"

З любов'ю – мама Ірина, тато Ігор, брат Василько.

Вітаємо з Днем народження Надію Романівну БОРОСЮК.

Скільки років Тобі не питаєм, Хай зозуля рахує в гаю. Ми із тими літами вітаєм, Що постукали в душу Твою. Те бажаєм, що щастям зветься люди, Хай усмішка не сходить з лиця.

Мама, чоловік Михайло, діти Євген, Назар, Неля, Христина, онучки Наталя, Тетяна.

Найтепліші вітання, найщиріші побажання з нагоди 80-ліття шлемо найкращій мамусі та люблячій бабусі Вікторії Іванівні ЧАЙКОВСЬКІЙ.

Турботи, клопоти, робота, діти – Усе встигали Ви зробити. А ми, чога гріха таїти, – Не вміли все це оцінити. І ось сьогодні, В день цей урочистий, Ми просимо за це всіх нас простити. В цей день ми дяку Вам складаємо,

Здоров'я і многа літ Вам бажаємо. Хай Матір Божа Вас оберігає, Ангел Господній на крилах тримає На многії та благі літа.

З любов'ю – донька Галина, зять Володимир, внучки Оленка і Наталя.

Вітаємо з Днем народження дорогих внуків:
Дмитрика КУЧЕРА зі с. Чорнокінецька Воля, котрому 14 лютого виповнилось 10 років, і **Миколку СОСНОВСЬКОГО** зі с. Великі Чорнокінці, якому 15 лютого виповниться 1 рочок.

Милі наші внучата, Гарні наші сонечка, Хай тепло проміниться У ваші віконечка, Дощиком рясненьким Пада з неба щастя, Хай для вас, рідненькі, Все на світі вдається. Хай промінчик сонця У цей день вас розбудить ніжним поцілунком, Нехай любов наша для вас Буде хорошим подарунком.

З повагою та любов'ю – дідусь і бабуся Сосновські.

Родовід

3 народженням Тебе, малятко!

У Чортківському пологовому будинку за період з 4 по 9 лютого ц. р. народилося 8 дівчаток і 6 хлопчиків.

4 лютого о 20 год. 15 хв. – дівчинка (2 кг 800 г, 50 см) у **Наталії ПЕЛІКАН** із м. Чортків, о 21 год. 30 хв. – **хлопчик** (3 кг 630 г, 52 см) в **Ірини БОРКУТИ** з м. Чортків;
5 лютого о 16 год. 45 хв. – **хлопчик** (4 кг 100 г, 54 см) у **Романії ГЕРМАК** зі с. Шманьківці, о 17 год. 50 хв. – **хлопчик** (3 кг 400 г, 55 см) в **Іванни МАЛЬОВАНОЇ** з м. Чортків, о 21 год. – **хлопчик** (3 кг 350 г, 52 см) в **Іванни КОНЦЕГРАДИ** з м. Чортків;
6 лютого о 17 год. 40 хв. – **хлопчик** (3 кг 410 г, 52 см) в **Ольги КОЛІВОШКО** з м. Чортків, о 17 год. 55 хв. – **дівчинка** (3 кг 650 г, 56 см) в **Ірини ГРАБОВСЬКОЇ** з м. Чортків;
7 лютого о 15 год. 10 хв. – **хлопчик** (3 кг, 52 см) у **Світлани ГЕВКО** зі с. Біла, о 18 год. 05 хв. – **дівчинка** (3 кг 150 г, 53 см) у **Марії ЩУР** зі с. Залісся, о 18 год. 50 хв. – **дівчинка** (3 кг 635 г, 53 см) у **Юлії КОСТЮК** зі с. В.Чорнокінці;
8 лютого о 12 год. 25 хв. – **дівчинка** (3 кг 670 г, 53 см) в **Іванни ГЕРЕГІ** зі с. Кривеньке, о 15 год. 35 хв. – **дівчинка** (3 кг 645 г, 52 см) у **Галини АНДРУХІВ** зі с. Джуринська Слобідка, о 18 год. 15 хв. – **хлопчик** (3 кг 150 г, 51 см) у **Тетяни ПРИГАР** із м. Чортків; 9 лютого о 20 год. 10 хв. – **дівчинка** (3 кг 640 г, 57 см) в **Ірини СКОРИЧ** із м. Чортків.

Фотоконкурс до Дня Матері

Лебеді материнства

«...Нічого кращого немає, Як тая мати молодая. З своїм дитяточком малим», – описував Т.Шевченко материнське щастя жінки у своїй поезії. Оті непередані жодними словами почуття, які переживає мати, радіючи за своє дитя, не мають часового обмеження: не важливо, чи дитина щойно народилася, чи у неї вже також є діти. Матері зберігають чи не усі радісні моменти духовного єднання зі своїм сином чи донькою у серці. А у наш час миттєвості материнської благодаті можна зафіксувати фотокамерою і через знімок поділитися жіночим щастям з іншими. Ми, голосонародівці, впевнені, що у фотоальбомах кожної родини наших країн знайдуться фотографії, на яких – матір з немовлям чи старшими дітьми, чи зовсім дорослими, разом із внуками. От і пропонуємо вам, шановні наші читачі, розділити з нами ваші сімейні радощі. Присилайте чи приносьте до нас у редакцію фотографії на задану тематику для участі в конкурсі, присвяченому до Дня Матері, який цього року святкуватимемо 11 травня. Голосуйте, вписавши в купон прізвище лише одного учасника. Купони надсилайте до редакції.

Марійка і Оксана ЩЕННИКОВИ

КУПОН
Я голосую за

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ

СУБОТА
15 лютого
-5 ... +7

НЕДІЛЯ
16 лютого
-5 ... +7

ПОНЕДІЛОК
17 лютого
-3... +8

ВІВТОРОК
18 лютого
-1 ... +5

СЕРЕДА
19 лютого
+1 ... +6

ЧЕТВЕР
20 лютого
+1 ... +4

П'ЯТНИЦЯ
21 лютого
0 ... +2